

Zagyvaróna, 1900. január 18. – Budapest, 1949. december 17.

Apja mozdonyvezető, ő elemit és négy polgári végzett Salgótarjánban, majd 1918-ban a losonci tanítóképzőben végbizonyítványt szerzett. 1918 nyarán részt vett az első világháborúban az olasz fronton, majd 1919-ben vöröskatona. Az 1920-1930-as években egy Losonc melletti birtok gazdálkodását vezette, majd gróf Károlyi Imre érdi birtokát és fővárosi tejüzemét irányította. Autodidakta módon lett a mezőgazdasági üzemviteli kérdések szakértőjévé, 1929-1931-ben Dél- és Nyugat-Európában járt tanulmányúton. 1937 után kiadott könyveiben a gazdasági racionalitás szemszögéből ellenezte a földosztás gondolatát. 1945-ben belépett a Nemzeti Parasztpártba, november 4-én a párt Pest-Pilis-Solt-Kiskun-Bács-Bodrog választókerületében megválasztott nemzetgyűlési képviselő. 1945. június 16. és 1946. június 14. között az Újjáépítési Minisztérium politikai államtitkára. 1946-ban a Magyar Mezőgazdaság c. hetilap alapítója és 1948-ig főszerkesztője. 1947-től az Országos Földművelési Tanács alelnöke. Mikor hivatali főnöke emigrálása miatt idézést kapott a gazdasági rendőrségtől, öngyilkosságot követett el.